

Да 215 угодкаў з дня нараджэння
прафесара Міхаіла Баброўскага

М. Баброўскі.
Партрэт работы **М.Пшыбыльскага**
(паводле малюнка **К.Рыпінскага**). 1833

ВУЧОНЫ ЕЎРАПЕЙСКАЙ ВЕЛІЧЫНІ

Язэп Машкала

Па ініцыятыве грамадскасці Пружаншчыны, а таксама навуковай і творчай інтэлігенцыі з Мінску ў Шарашове, на магіле славутага земляка будзе ўсталяваны крыж. Асвячэнне крыжа адбудзецца на праваслаўных могілках ў суботу 28 катрычніка ў 11 гадзіне.

Беларускаму славісту, доктару багаслоўя, магистру філасофіі і філалогіі Міхаілу Кірылавічу Баброўскаму 8 лістапада 2000 года споўніцца з дня нараджэння 215 год.

Апошнія 15 год свайго жыцця славыты вучоны правёў на Пружаншчыне ў мястэчку Шарашова, дзе 21 верасня 1848 года памёр ад халеры.

Міхаіл Кірылавіч Баброўскі нарадзіўся ў 1785 г. ў в. Вулька Бельскага павета. (цяпер у Польшчы) — беларускі славіст і арыенталіст. Доктар тэалогіі

(1823). Член Археалагічнай акадэміі ў Рыме, парыжскага і лонданскага азіяцкіх навуковых таварыстваў, Таварыства гісторыі і старажытнасцей расійскіх пры Маскоўскім універсітэце.

Паходзіў з даўняга беларускага шляхецкага роду, з сям'і ўніяцкага святара. Вучыўся ў Драгічынскім вучылішчы пяраў, скончыў Беларастоцкую духоўную семінарыю пры Віленскім універсітэце (1812). З 1817 года абраны брэсцкім канонікам. У 1817—22 гг. як лепшы кандыдат ад Віленскага універсітэта быў накіраваны ў замежную навуковую камандзіроўку па вывучэнні славянскіх пісьмовых крыніц. У 1822—24, 1826—33 прафесар экзегетыкі і герменеўтыкі Віленскага універсітэта, у 1824—26 у сылцы ў базальнскім манастыры ў Жыровічах на Слонімшчыне. М.Баброўскі стаяў ля вытокаў

стварэння Жыровіцкай духоўнай семінарыі. З 1833 жыў у мястэчку Шарашова Пружанскага павета, дзе атрымаў прыход.

Яшчэ ў юнацтве пачаў вывучаць старажытныя славянскія рукапісы і старадрукі ў цэрквах і манастырах. Будучы гімназістам зацікавіўся архівам і бібліятэкай Супрасльскага манастыра, дзе ў 1822 адкрыў Супрасльскі рукапіс. Даследаваў пітрорыю славянскага кнігадрукавання. Збіраў матэрыялы пра дзейнасць Ф. Скарыны, І. Фёдаравы, П. Мсціслаўца.

У час замежнай навуковай камандзіроўкі ўдасканальваў веды ў галіне славянскіх, усходніх і старажытных моў. (М.Баброўскі ведаў 17 моў). Сабраў вялікія навуковыя матэрыялы. Паводле вынікаў паездкі і ў час яе Міхаіл Кірылавіч акуратна рабіў справаздачы і занатоўваў свае ўражання ў асабістым дзённіку. Доўгі час лічылася, што яго дзёнік згарэў

у час пажару. (На шчасце, аўтару гэтага артыкулу нядаўна ўдалося адшукаць дзёнік М.Баброўскага ў Нацыянальным архіве ў г.Гродна).

Дасягнуўшы як і Скарына найвышэйшых навуковых ступеняў, Баброўскі прысвяціў сябе захаванню і збераганню старажытнай культуры Беларусі ў ўсяго славянства. Яго працы сталі вытокамі ўсяго сучаснага славяназнаўства. Разам з І.Даніловічам, Баброўскі быў адным з першых твораў беларускага нацыянальнага адраджэння.

Імя Міхаіла Баброўскага нададзена Лабараторыі вывучэння духоўнай культуры Падляшша (Масква).

Усталяванне памятнага крыжа ў м.Шарашова, дзе знайшоў свой апошні спахын сапраўдны сын беларускага народа - першы крок да дастойнага ўслаўлення імя Міхаіла кірылавіча Баброўскага на Беларусі.